

lig vil komme til at afgjøre, om Baretægtsfængsel skyldes den Skyldiges eller Tiltaltes eget Forhold eller ikke. Det er Noget, som ubeløstende tilkommer Domstolene efter den Organisation, de have. Men skjøndt jeg altsaa har visse Indvendinger at gøre mod det Forslag, som det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgfreds (Veth) har fremsat, skal jeg paa den anden Side ikke negte, at jeg er ham i høi Grad erkjendelig for, at han er kommen med det, og det er jeg, fordi ethvert Forsøg, som gjøres paa at drive en Rulle ind i det kriminelle System, som er det herstende her i Landet i Dieblisset, har min varmeste Paasjønelse, og jeg vil ogsaa haabe, at den ærede Justitsminister, naar en Omredaktion har fundet Sted, vil kunne tiltræde dette Forslag. Det tvivler jeg ikke om overfor den overordentlig venstabelige Holdning, han har indtaget overfor Reformer i Strafferetspleien. Det er nødvendigt at gjøre Noget paa dette Omraade, fordi Baretægtsfængsel kan komme til at ramme udenfor sin egentlige Opgave. Baretægtsfængslets egentlige Opgave og eneste Begrundelse i dansk Ret er jo dels at forhindre den Skyldiges eller Tiltaltes Flugt og dels at hindre ham i at sætte sig i Forbindelse med Omverdenen og saaledes genere Underjøgelsen, men alle vi, som have set lidt paa, hvorledes Baretægtsfængslet er blevet anvendt under det nuværende System, og navnlig i de senere Aar, vide jo, at man ikke længere begrunder Baretægtsfængslet alene af disse to Hensyn. Jeg kan her ikke tilbageholde den Bemærkning, som jeg synes, at Anvendelsen af Baretægtsfængslet er bleven endnu grellere, siden Folkethinget har paatalt dets Anvendelse. Det forekommer mig, at man ikke i tidligere Tid, men først i de sidste Aar, har set en saa udstrakt og for den almindelige Bevidsthed saa ubegrundet Brug af Baretægtsfængsel. Det er et Tilfælde, der ser ud som en Tanke eller maaste er det dog kun et Tilfælde, at dette sker samtidig med, at man her i Folkethinget har omtalt Baretægtsfængsel, saaledes som man har, og paatal Nødvendigheden af at gjøre Noget mod den ubegrændede Anvendelse af Baretægtsfængslet. Af Sager, der for Dieblisset ere under Behandling, skal jeg blot anføre, at der er en Sag, som er indappelleret her til den fjøbenhavnske Overret, hvori der findes to Arrestanter, af hvilke den ene har siddet paa 21de Maaned i Baretægtsfængsel uden at være bleven løsladt, uagtet Underrettsdommen er falden og kun har medført et Straf for ham paa 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød, medens den anden Arrestant i

samme Sag har siddet i over 18 Maaned; denne Sidste blev ved Underretten dømt til 1 Aars Forbedringshusarbejde. Endvidere skal jeg nævne det Tilfælde, som blev nævnt af den sidste ærede Taler, hvor der blev anvendt 11 Maaneders Baretægtsfængsel for et Hæleri med Hensyn til 1 Kr. 35 Dros Værdi. Tillige er det jo gennem Proceduren i Høiesteret bekiendt, at Baretægtsfængsel i forskjellige Brandkommisjonsager er udstrakt til en Længde, der aldeles ikke varer til den Straf, der siden fulgte paa, og heller ikke har nogen som helst Begrundelse i de Forhold, der ellers skulde begrunde den. Baretægtsfængslets Indflydelse paa den Fængslede, baade fysiske og økonomiske Forhold er jo saa ofte omtalt, baade her i Salen og i Pressen, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa, men at det er overordentlig væsentlige følger for en Mands Velfærd, der resulterer af at sidde arresteret i saa lang Tid, som f. Ex. i de nævnte Exempler, vil jo være indlysende for Enhver. Det er jo nemlig ikke alene Frihedsberøvelsen, som er en stor Lidelse for Vedkommende og hans Forhold, men det er jo ogsaa Tilfældet med den Behandling, der finder Sted, medens Baretægtsfængsel og Underjøgelsen staar paa, og i den Henseende gjøres der ingen Forskjel. Det er en Mærkelighed ved vore Dommere, men forøvrigt Noget, der følger af det System, de tjene, at de gaa ud fra, at en Mand er skyldig. Jeg har et Exempel fra en Ildbrandskommission, som var nedsat et Sted her paa Sjælland, at en Mand, hvis Ret til at faae Erstatning for Baretægtsfængsel er utvivlsom, fordi den rette Skyldige har meldt sig senere, er behandlet paa samme Maade som den, hvem Dommerne med Jøte kunde anføre for skyldig. Han blev dødt med de sædvanlige Udtryk: Sludder! De veed godt, De er skyldig! Forstil Dem blot ikke! De har jo brændt Deres Gaard af for 3 Aar siden! o.s.v. Han har, altsaa gennemgaaet alle Behandlingens Lidelser, skjøndt det senere blev godtgjort, at han var uskyldig. Det forekommer mig altsaa godtgjort, at det er aldeles nødvendigt, at der gjøres Noget mod den Misbrug af Baretægtsfængsel, som finder Sted for Dieblisset, og jeg er naturligvis enig med den ærede foregaaende Taler i, at det mest radikale vilde være en Systemforandring. En saadan vilde jo være i høi Grad ønskelig, og jeg kan kun beklage, at jeg desværre ikke hos mine Meningsfæller her har mærket Spor af Tilbøielighed dertil. Jeg finder slet ingen Betænkelse ved at sige dette her, og jeg beklager i høi Grad den Stemning, jeg i den Henseende har mærket her ved forskjellige Leiligheder;